

Rakas päiväkirja

Tänään toivoin jälleen olevani mies. Sillä jos pitää olla erikoistuva lääkäri niin tahdon onnitella niitä, jotka ovat syntyneet kivesten kanssa.

Se on nimittäin kumma, etten minä osaa lääkärinkoulutuksella laittaa salissa edes pipoa päähän. Joka kerta on kahdesta myssystä huolimatta ainakin yksi hius näkyvissä, minkä Pirjo kyllä huomaa ja huomauttaa. Marja-Liisan mielestä taas tippaletku oli teipattu väärin. Sarin mielestä kanyyli oli ihan väärän värinen. Tänään minua myös tönäistiin, kun autoin nostamaan potilasta. Eikä vissiin ihan vahingossa. Olin kuulemma vain tiellä. Onnistuin tekemään väärin jopa silloin, kun tarjoudun auttamaan.

Jos olisin mieserikoistuva, minulla ei olisi ongelmia. Oikeastaan jos olisin mies, en ymmärtäisi nyt yhtään mitään tästä tekstistä. En tietäisi, mistä on kyse. Koska jokainen päivä olisi täynnä lirkuttelua, ihastelua ja taitojeni ylistämistä. Niiden samojen taitojen, joita minäkin osaan, mutta se on ihanaa vasta kun mikko-mieslääkäri tekee sen. Eikä sekään oikeastaan haittaa, jos söpö-mikko ei oikein osaa. Luonnollisesti minun pitää tehdä kaikki kymmenen kertaa paremmin ja kaksikymmentä kertaa enemmän töitä vakuutaakseni arvovaltaisen hoitajaneuvoston. Ja ai että, jos mieserikoistuvalla on pienet lapset! Voiko olla suloisempaa kuin mies isänä! Kuinka usein nuori nainen on ihastuttava, kun sillä on pienet lapset? Sehän on vain enemmän töistä pois.

Ajattelet tietenkin, että olen sosiaalisesti surkea vässykkä, joka piipittää kun joku on sanonut

poikkipuolisen sanan ja kaikki ei tykkääkään. Ei, olen vain nuori nainen. Tai en mitään vain. Olen kaunis ja älykäs, jo melko hyvä työssäni. Ennen kaikkea olen asiallinen ja yritän aina olla mukava. Olen kohtelias, en hermostu. Kertaakaan en ole korottanut ääntäni, vaikka syytä olisi ollut.

Hyvä Pirjo/Pirkko/Mervi/Tarja/Anneli tai mikä ikinä nimesi onkaan. Voisitko ottaa hiukkasen mallia Pasista/Mikosta/Pekasta/Timosta tai mikä ikinä sen mieshoitajan nimi onkaan, joka kohtelee minua asiallisesti jo nyt. Vaikka olen nuori nainen. Heidän kanssaan minulla ei ole uskottavuus-, sosiaalista tai minkään muunkaanlaista ongelmaa. Tosin ei mieserikoistuvilla-kaan ole heidän kanssaan ongelmaa; tämä kun ei mene tasan niin, että miehet olisivat sitten ilkeitä miehille. Ei, heidän kanssaan mieserikoistuvilla on vielä hauskeempaa ja helpompaa: työ on pientä vitsailua, pyöristä puhumista ja naisten pyllyjen pisteytystä.

Rakas päiväkirja. Anna minulle voimaa sietää se, että nainen on naiselle susi. Minä olen jo ihan hyvä lääkäri. Ja aion olla tulevaisuudessa vielä parempi, myös neuvoston silmissä. Sitten kun olen dosentti, kukaan ei enää auo päätään. Tosin silloinkaan se ei johdu taidoistani, vaan siitä, että dosenttuurin saavuttamiseen menee pari vuosikymmentä ja tulee parikymmentä kiloa. Hiuksetkaan eivät enää ole niin paksut, etteivät mahtuisi hatun alle. Ketään ei enää niin kiinnosta, ketään ei enää ärsytä. Sitten olen lähes samalla suosiotasolla kuin nuoret miehet, tosin eri syistä. Sitten olen pelottava tati. Sitten olen taisteluni taistellut.

Minulla on haave, että jonain päivänä minusta tulee vielä parempi kuin nyt. Se on se päivä, kun minulla on kivekset. ■

Oikeastaan jos olisin mies, en ymmärtäisi nyt yhtään mitään tästä tekstistä